

بد گشگ ء شرعی کنگ اسلام ء پاک ء پلگار بوہگ

چه و تگشیں واجہانی بیگواہیں پگر کہ پہ بدزبانی بدگشی
ء گون ردیں توسیپ ء زورگ چه ہاوند ء اے گشتن ء : ﴿لَا
يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ
سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ {النساء: 148} « ہاوند بدزبانی ء پہ برزیں
توار ء کہ چه کسے {نیمگ} ء زم ء زور ء آئی ء سر ء اتکگ ،
دوست نداریت ء ہاوند اشکنوک ء زانتکارانت»

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين
سيدنا محمد المبعوث رحمة للعالمين وعلى آله وصحبه أجمعين

ڈولدریانی نیگراہ

اے دھرے تھا بد زیمرے بد ڈولیں توارے چست بوتگ ء ونگشیت کہ ماں پاکیں کلام ء پہ
بدزبانی، زاہ ء بدگشیء دلیل ء حدیث ماں کلام پاک ء گندگ بیت!

چیزے گندگ ء زاہر انت ایش انت کہ اسلام مومنان ء پہ نیک ء جوانیں ہیرے کاراں لوٹ اتگ ء
آیان ء پہ وشروی ء نیکیں اخلاق ء چہ بدی ء بد ڈولی آن دوری ء آیان دلبدی دنت ء لوٹوک انت.

بلیکیں چو بوت کنت کہ مردمے جست بگپت کہ آیا اسلام گمیگ ء رنجتگیں مردم ء اجازت نہ
دنت کہ پہ ہما کسء کہ آئی ء سرے زلم ء زوراکی کنگ، بدء ردی بہ گشیت پہ آئی ء بدزبانی
بکنت؟ انچوش کہ ہاوندء گشتگ : ﴿ لا یحب اللہ الجہر بالسوء من ظلم وكان اللہ سمیعاً علیما ﴾
{النساء: ۱۴۸} » ہاوند بدزبانی ء پہ برزیں توارے کہ چہ کسے {نیمگ} ء زلم ء زورے آئی ء سرے
اتکگ، دوست ندرایت ء ہاوند اشکنوک ء زانتکارانت»

انوں بدیں توارے چست بوتگ کہ ہیرانی ہیرے ء داواۓ کنت ء آ اے کہ پہ بدزبانی زاہ ء بد
گشگ ء دلیل ماں کلام پاک ء حدیث ء گندگ بیت!

چہ ایشی ء، اگل ء ہوش ء زانگ انت کہ ہدا ء رسول ﷺ پہ بدزبانی لوٹ بکن انت، آ ہم پہ
رنجتگیں مردمء کہ زلم ء زوراکی دیم پہ دیم انت؟

انقطاع سند ❖❖❖❖ چہ ہوش ء در

ہاوندء سیدنا محمد ﷺ دیم ڈیگ ء آزمانی رسالت پہ آسر رسینت ء بد چہ آئی نیگراہی چہ عالماہاں پہ اے امت ء گوں سند ہورکت دست کپتگ انت، پانک اش داد ء اے راستیں ہوش ء زانت گوں اے سند ہوربستگ ء دیما روان ات دان اے کہ انچیں مردم پہ کارء دراتک انت کہ اے سندی رد اش بدل اینت انت ء چہ اے نیگراہی دیوال ء سرکپت انت ء بید چہ دروازگ ء تھا دور اش کت.

بلے واجہانی ردیں پگرہ زورگ چہ اے آیات ء کہ کسے زلم ء زورء تھا کپتگ چی انت؟

- مردمے کہ رنجتگ زلم ء زوری سرانت ہکی ہست کہ زالم ء زورآورء بدءرد بہ گشیت ء آئی ء گوں گندگیں لبران دیم پہ دیم بہ بیت.
 - چوشکہ بدزبانی ء ردء بد گشگ ء مان بدی ء دیم پہ دیم ایرکنگ بیت.
- ے دیم ء ہمے داتگیں ہک پہ رنجینتگیں مردم ء پہ بدیں کردے رنگی زرتگ..

انقطاع سند ❖❖❖❖ پہ ردی زورگ ❖❖❖❖ نادراہیں پگر

پدا اے مردم بدزبانی بدیں گپتاں پہ اللہ جل جلالہ ء مزن شانیں پیگمرء ہور کن انت ء راست بلوٹ ات اے ہمے مانا ء کہ گنوکی گرء چیل ء پریشانی جوڑ کنگ انت کہ پہ ناچاری شرعی جاہ ء پناہ ء ء شوہاز بکن انت دانکہ آیان ء پہ زھرگرگ ء نچارگ ء بدزبانی گوں بدیں کرد ء زاہ ء زکت ء کمک بکنت ء آ وھدی وتگشی بکنت کہ اے کار شرعی جوازے ہست آئی ء کارمرز گوں شرع ء یکجاہ ء ہور انت!

شبهه اول

کلام پاک ء اے دلیل ء : ﴿عُتِّلْ بَعْدَ ذَالِكَ زَنِيمٌ﴾ {القلم: ۱۳} « بید چہ ایشی کست ء کینگ وروک ، ء زھرکنکی ء نام دپ انت»

ردیں زانت ء زورگ:

بدزبانی ء بدگوشی بے استنا ء مطلق ء دروشم ء

راستیں زانت ء زورگ:

سیپ چوش کہ ہما مردم ء انت کہ آئی ء راستی چہ مردم ء چیر انت. ﴿عتل زنیم﴾ ہما کس ء گشگ بیت کہ وتء گوں راجے ہور کنت کہ چہ راج ء نہ انت ء اے آیات پہ ولید بن مغیرہ ء نازل بوت ء یاکہ پہ کسے انت کہ پہ بدی ء بدکردی ء نام ء تواری بہ بیت .

شبهه دوم

هاوندء گشتگ : ﴿ولكنه اخلد الى الارض واتبع هواه فمثل الكلب ان نحمل عليه يلهث او تتركه يلهث ذلك مثل القوم الذين كذبوا بآياتنا﴾ {الاعراف: ١٧٦}، « ء آ جهل كپيت ء چه نپس ء گوات ء همراهى كنت، آ چو كچك انت كه اگان په آى ارش كنه دپى پچ انت ء لكى ڏن ء انت ء آى ء په وتى هال ء تها يل دئيت پدا هم هميش انت، اے مثال په هما كسان انت كه هدا ء آيات ء تكذيب كن انت»

ء انچوش گشتگ : ﴿مثل الذين حملوا التوراة ثم لم يحملوها كمثل الحمار يحمل اسفارا بئس مثل القوم الذين كذبوا بآيات الله﴾ {الجمعة: ٥} هما كس كه په تورات مكلف بوت انت بله آى ء هك اش ادا نه كرتگ چو هما دراج گوش ء انت كه كتابان بډء بار كنت (آياں وتى بډء كنت بله چه آياں هچى زنانت) هما گلے كه هدا ء آيات ء لوڅگ ء تيار نه انت بديں مثالے دارانت»

ء نا سالمين سپتان لچينگ، بزان بدزبانى په هاوندء. نوں آى كه هاوندء چه آ چيزے كه گون آى ء هور كن انت پلگار ء مسترانت ء اے آيت ء منشا، چه عرب ء لبرانك دورى مان تشبيه ء آى ء دگرى گون سپت انت.

راستين زانت ء زورگ:

اے بابت ء عربى زبان حكم ء داوران، بزان كه عربى زبان آيانى گشتن ء پكرانت ء مان عرب ء لبرانك ء تها آزمانك ء شتر هست انت كه په يك خليفه ء گشگ بوتگ كه گشيت: اے خليفه! « تو مان وپادارىء چو كچكى ء مان جنگاں چو گورء » آى مراد اداں توسيپ ء ستا چو بتل كالبء گشگ بيتگ نه كه آى بد ء رد به گشيت.

اے مردمانى مثال گون هرے جتگ كه كمے كتاب وتى بډ ء كنت ء بيده چه آيانى بډء كنگء دگه پگرء زانته چه آياں ندراريت.

انچوش كه اگان آيانء پنت ء نسبت بكنے هچى نزان انت ء اگان آيان ء يل دئيت پدا هم گمراه انت، چو كچكے كه اگان په آياں ارش بكنے دپى پچ ء لكى ڏن ء انت ء اگان آىء وتى هالء يل دئے پدا هم هما انت. ﴿و ان تدعوهم الى الهدى لا يتبعوكم سواء عليكم ادعوهم ام انتم صامتون﴾ {الاعراف: ١٩٣}، « اگان شما بلوڅ ات آيانء هدايت بكن ات، چه شما پيروى نكن انت، په شما برابر انت، بلوڅ ات آيانء، ديم په هكء دعوت بكن ات ء يا آيانى ديمء بے توار بئيت.» چه ايشى كه چه اے آيات، بدگوشى ء اے هال ء مردم ء چه دل برگ چه آى ء ديم په كمال دعوت كنگ كه چه شرعى احكام ء پيروى گرگ ء اللهء رسول ء چه اطاعت كنگ انت.

بزان آيت ء هوركنگ ء سپت بدزبانى ء زاہ چه زبان عربى ء قواعد ء زانت ء دورى انت مان تشبيه ء دگرى آى ء په سپت انت.

شبهه سوم

ابوبکر صدیق (رض) گپتہ: لات ۽ شرمگاہ (مشرکانی معبود) ہمک ۽ حمزہ بن عبدالمطلب (رض) سورکنوکیں زالبولہ بَجَّ

زانت ۽ زورگ:

وہدے اے پیمیں لبز چہ واجہیں اصحابان (رض) سرزد بیت انت گڑا جائزانت.

راستیں زانت ۽ زورگ:

اتگگیں جاواران چہ کہ ابید چہ پاک ۽ سلہ ۽ پیش اتکگ، آ جوانی اش نیست ماں ہما چیزے دیم
پہ دیم ۽ کہ پاک ۽ پلگاریں پیگمبر ﷺ ماں کانودہ ایرکتگ ۽ گشتگ، حجت بہ بنت

انت کہ ما چہ مردے ۽ سیرت ۽ کہ وتی زندگی ۽ دراہیں امری پُر چہ نیکیں اخلاق ۽ جوانیں
کرداں گوں بوتگ، چہ آیاں بے ہیال بہ بیس ۽ اے وہدی یک حکم بے دریں کہ بس یکبرے
ماں زندہ تھا گشگ بوتگ، آئی ۽ کانودہ اسیلیں بنگپ ایرکنیں ۽ آئی ۽ وتی ستک ۽ باور جوڑ
بکنیں۔

چپاکہ سیدنا ابوبکر صدیق (رض) اگان چہ اے گپ فرض بکن چہ آئی بہ بیت، ہما وہدی چہ آئی
سرزد بوت کہ عروہ بن مسعودہ گوں مبالغہ کت، چپاکہ چہ اے گپ ۽ زھرگپتگ کہ گوں پاکیں
پیگمبری ﷺ گشت: « من مردمانی گلے تئی چپ ۽ چاگردہ گندان کہ پہ تچگہ پاد ایرکتگ ۽
ترا اپوکہ یل دئینت.»

۽ انچوش اے گپ ۽ حضرت حمزہ ماں احدہ جنگ پہ سباع بن عبدالعزی ۽ گشتگ ۽ ماں جنگ ۽
میدان ۽ آئی ۽ نکوہش قرار دانگ، آ ہم جنگ ۽ جدل بیم ۽ زھرہ تھا، چوشکہ ماتی؛ ام افر مکہ
۽ تھا سورکنگ ۽ کاری کت.

بزان ماں اداں ردیں لبزانی درمیان ۽ گشگ ۽ دگری ماں زھرگرگ ۽ وہدہ ۽ زاہ ۽ بدگشی ۽ میان ۽ پہ
شرعی دروشم ۽ ہانرا جھد کنگ ۽ آئی ۽ پہ اسیلیں شرعی بنگپ ۽ ایرکنگ ۽ آئی ۽ شنگ ۽ تالان
کنگ انچوش کہ اے چہ سنتانی گالان انت، زاھرہ گندگ بیگ انت.

ہدایے رسول ﷺ گشت:

مؤمن شگان جنوک، دوادیک، زاہ ۽ دشمان
گشوک ۽ بدزبان نہ انت ولا البذی ۽

ماں نبی ۽ ﷺ راستیں رہبندان

پیغمبر ﷺ سنتاں راستیں ءِ کانودہ ماں مسلمانہ پہ ہما سگگ ءِ وھدہ کہ گوں وتی دیمی مردم ءِ بدی کنوک ءِ گشگ بوتگ،

چہ آ گالاں آ پاکیس واجہ ﷺ ءِ گشتگ: حضرت عایشہ رضی اللہ عنہا گشیت کہ لھتیس چہ یھوداں پہ آ پاکیس واجہ ﷺ درگاہ ءِ آتک انت ءِ (ماں السلام علیکم ءِ جاہء) گشت اش: السام علیکم، (بزاں مَرگ پہ ترا) آ وھدہ عایشہ ءِ گشت: مَرگ پہ شما ءِ بددوای ءِ اللہ ءِ زھر پہ شما بنیت۔ آ وھدہ ہدای رسول ءِ ﷺ گشت: « آے عایشہ نرم بئے! نرم بئے ءِ چہ زھرگرم ءِ ترندی بدگشیء دوری کن۔» عایشہ ءِ گشت: مگہ نہ اشکت ءِ کہ آ چے گشت انت؟ پیغمبر ﷺ ءِ گشت: « مگہ تو ہم نہ اشکت کہ من آیآن چے پَسو دات؟ من آیآن پَسو دات ءِ منی دعا پہ آیآن قبول بیت بلہ آیانی دعا پہ منا قبول نہ بیت۔»

ابن مسعود (رض) گشیت: ہدای رسول ﷺ ءِ گشتگ: « مؤمن شگان جنوک، دوادیوک، زاہ ءِ دشمان گشوک ءِ بدزبان نہ انت۔»

جابر بن سمرہ (رض) گشیت: من ماں دیوانے ءِ کہ ہدای رسول ﷺ آ دیوان ءِ تھا ات ءِ ابوسمرہ ہم منی دیم پہ دیم ءِ ات، نشتگ اتیں۔ آ واجہ ﷺ ءِ گشت: « بزاں کہ بدگش ءِ بدزبانى چہ اسلام ءِ نہ انت ءِ بزاں کہ جواتریں وش اخلاقیں مسلمان چہ آیآن انت۔»

اتصال سند ▶▶▶ راستیں زانت

ءِ عالماں راستی ے چہ اے آیات ءِ زرتگ ءِ گوں ساپیں رنگ ءِ آئی ءِ مانا ءِ را دیمآ آورتگ انت ءِ ایش انت چہ بازیں صحاب ہانی چم ءِ نزرہ، تابع ءِ مفسراں ماں اداں گشیں :

دانشمند عبداللہ بن عباس رضی اللہ عنہما ءِ چم ءِ نزرہ (۷۱ ہ):

ھاوندہ دوست نہ بیت کہ مردمے پہ دگری ءِ بددعای بہ کنت مگہ کسے کہ آئی سرہ زلم کنگ بوتگ، بزاں آئی ءِ اجازت دئیگ بوتگ کہ پہ زالمہ بددعای بہ کنت ءِ چہ ﴿الامن ظلم﴾ ءِ مراد ہمیش انت: ءِ اگان سبر بکنت، پہ آئی گھتر انت!

حسن بصری (۱۱۰ ہ):

ے آیات ءِ مراد مردمے ئیگ انت کہ دگری ءِ سرہ زلم کنت، بلے پہ آئی ءِ بددعای مکنت، بلکیں بہ گشیت: یا ہدا منا پہ آئی ءِ ہلاپہ ہمراہی بکن ءِ منی ہک ءِ چہ آئی ءِ بگر۔ ءِ دگہ روایتی ءِ تھا اتکگ : آئی ءِ اجازت دئیگ بوتگ کہ زالم ءِ ہلاپ ءِ بددعای بکنت بلے چہ کساس ءِ گیشی مہ کنت^۲۔

۱ تفسیر ابن کثیر، ۲/۴۴۲۔

۲ المرجع السابق.

اے آیات ءَ چہ مراد مردمے ٹیگ انت کہ کسے بہ لوٹیت تانکہ آئی ءَ مہمانی بکنت بلے آمان نیارایت ءَ آئی ءَ دیما چیزے نیارایت ایر نہ کنت، بزائ آئی ءَ اجازت دئیگ بوتگ کہ اے آئی ءَ کردہ پہ مردمان بیارایت ءَ بہ گشیت: منی دیم ءَ ہچی ایر نہ کتگ ءَ منا مہمانی نہ کرتگ^۱.

اتصال سند ❖❖❖ راستیں زانت ❖❖❖ سلسلہ اسناد

امت ءَ عالم اے زانت ءَ راستیں پگرے سرے ہمدگرے دیدے منوک انت کہ بے ہیال کنگ ءَ گوزگ گہترانت ءَ چہ آ تفسیرے پہ بدگشی ءَ زاہ ءَ چہ باز دیر انت ءَ ما اے پیمیں زورگ ءَ ماں دراہیں تفسیری کتاباں دیست کنیں، پہ بنگپ ءَ درورے:

عالمان کہ راستیں پگرے تچکین سندے تفسیرش کنگ انت:

مقاتل بن سلیمان ۱۵۰ ہ۔	ابن جریر طبری ۳۱۰ ہ۔
تفسیر صنعانی ۲۱۱ ہ۔	معانی القرآن و اعرابہ لزجاج ۳۱۱ ہ۔
ابن ابی حاتم ۳۲۷ ہ۔	تفسیر ثعلبی ۴۲۷ ہ۔
تفسیر سمعانی ۴۸۹ ہ۔	تفسیر بغوی ۵۱۰ ہ۔
تفسیر المحرر الوجیز ابن عطیہ ۵۴۲ ہ۔	تفسیر البحر المحيط ۷۴۵ ہ۔
تفسیر زادالمسیر ابن فرج جوزی ۵۹۷ ہ۔	تفسیر رازی ۶۰۶ ہ۔
تفسیر عز بن عبدالسلام ۶۶۰ ہ۔	تفسیر نسفی ۷۱۰ ہ۔
تفسیر خازن ۷۴۱ ہ۔	تفسیر قرطبی ۶۷۱ ہ۔
تفسیر جلالین ۸۶۴ ہ۔	تفسیرابوالسعود ۹۸۱ ہ۔
تفسیر فتح البیان فی مقاصد القرآن ۱۳۰۷ ہ۔	تفسیر مراغی ۱۳۷۱ ہ۔

اگان امت عالمانی زانتِ ردۂ بندیں سند ۽ دیست مکنیں، کسانیں گمراہی دیما روان بیت ۽ آوہدی مستزبان بیت ۽ گون گمراہیں زانت ۽ مزن بٹیگ۽ ردیانی ۽ بلاہ ۽ مسیبتانی کہ نیگراہ ۽ آئی ۽ منوکانی تھا روان کنت، دیمروی کنت.

بارزتربن چیدگے کہ گون ردین زانت ۽ شنگ شریعت ۽ سر۽ ارش کنت

- بز۽ زاہ پہ اے دلیل ۽ کہ ماں نیگراہ ۽ تھا ریشگ اش نیست.
- جوانیں اسلامی اخلاق۽ چاگرد۽ ناتوان بٹیگ ماں مردم ۽ تھا.
- بددل بوہگ اسلام ۽ چہ دشمنانی نیم۽ ۽ حتی بازیں مردمے کہ وت۽ گون اسلام ۽ منتسب کن انت انچوش کہ زانیں اسلام نیگراہ ے انت کہ پہ بداخلاقی ۽ بدیں لبزان مشروعیت دنت.
- اے پنت ماں مسلمانیں ورنایانی تھا پیم کنگ کہ زام ۽ بدگشگ ۽ زاہ دئیگ گون بد ۽ قبیح لبزان چہ شرع ۽ نیم ۽ پرواہے نہ انت ۽ بلکیں شرع ۽ لوٹ انت.

حسن بصری گشیت:
پہ آئی ۽ بددعای مکت بلکیں بہ گشیت:

یا ہدا! منا ہمراہی بکن ۽ منی ہک ۽ چہ
آئی ۽ بگر

خلاصہ

- ماں دراہیں جاوراں ءِ گوں بنی آدم ءِ چکاس ءِ پہ نیکیں گپ ءِ ہبرءِ گشتگ ءِ سکین ہم دنت.
- سک ترین کانود اسلام ءِ نیگراہ ءِ ، چہ بدگوشی ءِ بدزبانی ءِ مکن کنگ انت.
- باز سک ءِ ہتیریں سوچے انت اے گشتن چہ لہتیں منتسباں کہ افراطی رواجانی تھا یات کنگ زالمیں کس ءِ گوں بدیں ءِ گندیں لبزاں پہ منصوصیں سوچے چہ اسلامی شریعت نیمگ ءِ انت ءِ مسترین جنایت آ انت کہ جہد بکنت داں بدزبانی ءِ بدیں گالان کہ باز ماں آئی ورطہ ءِ کپتگ انت شرعی رنگ اش دئیگ بہ بیت.
- اسلامی چاگرد ہمراہی ءِ رهدربری چہ برزیں ارزشتے وتی سرءِ داروک انت داں کس ے لئیب ءِ گوں ایر مہ بیت کہ نیگراہی ءِ دست مانجنی ءِ دزی ءِ دیم پہ دیم بکنت ءِ جہد بکنت تا زاہ بدگشی ءِ ماں زالمانی دیم پہ دیم، رنگ ءِ صبغہ شرعی بہ دنت، داں مسلمان ءِ گھ مردی ماں میرائے کہ آیان ءِ پہ وشیں اخلاق ءِ سکین داتگ ءِ وتگشانی کہ ہیل کاری ءِ ممارست بدی داتگ ءِ آئی ءِ ماں چاگرد ءِ تھا تبلیخ کن انت، وشدستی تحول ءِ ترس ءِ لرز مہ گرانت.
- اے آیات : (لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا) پہ بدگشی ءِ بدزبانی ءِ ماں زالم ءِ دیم ءِ ہاتراہیچ دلیل ے نہ انت ءِ حتا دلیلے آئی ءِ برزی ءِ کم کنگ ءِ ہاترا گوں گندیں لبزاں ءِ دیمترے ناوشی ے کہ مئے حنیف ءِ ڈولداریں نیگراہ چہ آئی دیمگیری کرد دیما آورتگ، بوت نہ کنت کہ بہ بیت

« آیا بیدءِ زبان جرندهءِ، دگہ چیزے انسان ءِ گوں دیم ءِ

ماں دوزہءِ دؤر بہ دنت؟»

حدیث شریف ءِ

توسیپ ء و تگشی لڑ

هداءے رسول ﷺ گشیت: «پہ ہرنسل ء پدیریچہ ہما کس کہ (گہترانت) اے علم ء وتی کوپگہ زورانت ء آئی ء چہ گزاپ کاریں توسیپ کنوک ء دستمانجنوکیں باطل کار ء تاویل ء یاوہ گشوکان مصون دارانت.»^۱

پیم ء ، لہتیں ردیں پگرانی واہند ہداءے کلام ء پیگمبر (ص) ء حدیث ان پہ ڈولے زانتگ اش کہ گوں علمی منہج ء کہ دست ء اتکگ انت چہ سلف صالح ء یک پیم نہ انت ء گوں پرودگار ء وحی ء مزینس مراد ء ارزشت ان نہ ساز انت۔
آیاں لہتیں آیات چہ قرآن کریم ء کہ پہ بید ء مسلمانانی مزنی ء نازل بوتگ، اسلامی امت ء مصداق ایرکرتگ ء چہ آیاتے کہ آیانی تھا استشنا ہور انت، پہ درستان ہکم شنگ کن انت ء اللہ ء کلام ء ہداءے پیگمبر (ص) ء گش انت کہ اے کرد پہ رسوخ ء زانت ء جوڑاشت ء رد ماں دراہیں مسلمانانی اگل ء پگر ء کارگپتگ ء ماں آسر ء رواج ء منشہاے شکل گپت کہ ہچ نزدیکی ے گوں اسلام ء مبینیں نیگراہ ء نہ دارانت۔

ما چہ اے نبشتانک ء درز ء گوں ردی ان ء بے راہیاں باطلیں پگرانی واہندان پجّار بیس کہ چون گوں ہداءے کلام ء پیگمبر (ص) ء حدیثانی مانیانی گشتگ داتگ اش ء ماں چنڈے چہ اے شرعی ہکم ء کہ بن ء پہ ردی اش زورگ بوتگ انت پہ گمراہی ء رد شتگ انت ء ماں آسر ء چہ اللہ ء رسول (ص) ء مراد ء سلف صالح زانت ء جتا بوتگ ء پہ بے راہی ء کپتگ انت۔

۱ - حدیث مشہور صحیحہ ابن عبد البر، وروی عن احمد بن حنبل: انه قال: هو حدیث صحیح۔